

SLOVENE A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
SLOVENE A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
ESLOVENO A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Thursday 17 May 2001 (afternoon)

Jeudi 17 mai 2001 (après-midi)

Jueves 17 de mayo de 2001 (tarde)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.
-
- INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS
- Ne pas ouvrir cette épreuve avant d'y être autorisé.
- Rédiger un commentaire sur un seul des passages.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.

Napišite komentar k enemu izmed naslednjih dveh besedil:

1. (a)

Kar ostane

- Sestopam v svoje življenje
 v tempelj kože
 v preročišče dotikov in dišav telesa
- 5 Sestopam v svoje življenje
 čisto naravno
 kakor dež, ki oplaja zemljo
 kakor pesem, ki raste od vrha papirja navzdol k
 svojemu temelju - zadnji besedi
- 10 Sestopam v svoje življenje
 ker moram ohraniti prividno tetivo med tukaj in onkraj napeto
 da ligaturam med vokali in konzonanti rokave prepojim s krvjo
- Sestopam v svoje življenje
 ker je solnica na mizi, iz katere vlečem pesem
 in me na pomolu čaka barka
- 15 Sestopam v svoje življenje
 kakor se galeb zažene z višav k vlagi morja
 k hrani, k plenu
- Sestopam v svoje življenje
 ker je potovanje v luč včasih daljše, včasih krajše od enega življenja in
- 20 je vdih ene same črke globlji od celotne skale na barometru zgodovine
- Sestopam v svoje življenje
 kakor pivnik, ki se obleče v madež, da bi izpolnil svojo nalogo
 v sleherno poro opoja, brbončico jezika
- Sestopam v svoje življenje
 25 ki je molitev za vse, ki se morajo kakor jaz vreči v
 vzvratno prestavo, da bi mogli živeti naprej
- Sestopam v svoje življenje
 da spojim ves smešno veličastni nič z užitkom obračanja prsti
 ki ostane
- 30 v intervalu
 kar ostane
 tudi smrt ne izenači
- med *vanitas* odhajajoče noči
 in *claritas* sveže opranega jutra
- 35 ker si je sonce ožgalo podplate in mu zdaj le dež lahko hladi bolečino
 ker razdvojenost med dve natančno spodleteli izbiri omogoča
 izpeljavo tolažilnega sklepa le v živo, *en face*
 in kar ostane
- na velikem črno-belem platnu vtetovirano z besedami *I hate to think*
- 40 Sestopam globlje in globlje v svoje življenje
 ker je nemara to edini način, da ga ohranim

Taja Kramberger: *Spregovori morje* (1999)

1. (b)

ZAČETKI, BRALČEV POHLEP PO ZAČETKIH. OSTALO NI POMEMBNO. USODNOST ZAČETKOV. ZAČETKOV ZAČETKOV. -

DAN SE JE PRAV LEPO ZAČEL. 7:12. SPODBUDNO. PTIČI SE OGLAŠAJO ŽE NAJMANJ URO IN POL, MORDA TUDI IZ SANJ. ZAČETKI. 5 BREZNO ZAČETKOV. AVTORJEVA *PLURALIS MODESTIAE*. UGODIMO POHLEPU.

Campos Eliseos, najrevnejša favela v Nossa Senhora do Pilar, ki je najrevnejša župnija v škofiji Duque de Caxios, ki je najrevnejša škofija v okrožju Rio de Janeiro, tone v blatu poletnih nalivov. Iz meglene jutranjega mraka, v katerem ždi ducat 10 revnih koč, vodijo proti edini utrjeni stezi, ki vijuga skozi vas, ozke lesene brvi. Po eni od njih stopa João Antônio. Kot vsi ostali moški iz vasi vstaja zgodaj. Vsak dan ob štirih zjutraj jih razpadajoči vlak, ki ga je vlada leta 1937 rabljenega kupila od Nemcev, odpelje na delo v osemdeset kilometrov oddaljeni Rio.

Delo v skladiščih kave ubija. Plačilo je smešno nizko; čas je pokazal, da je 15 rezervirano za *o povo de Deus* - temno ljudstvo z okamnelim besom v očeh, ki se dan za dnem zgrinja v veliko mesto in izginja v njegovih zadušljivih predmestjih. Nekateri jim brez brezsrčne ironije pravijo *desaparecidos*, kar ni daleč od resnice.

João Antonio z upognjenim hrbtom prenaša vreče med vijugajočimi viličarji in jih 20 zлага na lesene podstavke. Ob devetih se zdijo vreče dvakrat težje: kot da bi vsaka kaplja potu, ki jo vpije groba žakljevina, s katere bleščijo v sonce velike črke CAFÉ DO BRASIL, postala v vreči svinčena.

OSTALO NI POMEMBNO ... ponoreli viličar naredi iz Joãa Antonia zverženo gmoto temnih mišic; okrvavljeno vrečo natovorijo na ladjo - med plovbo odtrgana 25 jeklena vrv razmesari Olafa, enega od ladijskih skladiščnikov, da začudeno strmeč v izrez neba, ki se ga vidi iz podpalubja, mrtev obleži na vdruogo okrvavljeni vreči z napisom CAFÉ DO BRASIL; v Marseillesu pretovorijo vrečo z rdečim madežem v podolgovati trebuh težkega tovornjaka s svetlečim rilcem, s katerega režijo črke MACK, ki potem, na avtocesti, v verižnem trčenju popolnoma zmečka svetlovijolično 30 pobarvano Diano in njeno mlado voznico Josainette, ki se je v svoji zadnji noči prvič ljubila z lepim sošolcem Jacquesom; tovor vendarle dostavijo pražarni v Milanu - okrvavljena vreča z napisom CAFÉ DO BRASIL je v nekem trenutku pretežka za predelavca Luciana, ki se je prisiljen sprazniti skupaj z vse bolj dišečim zrnjem; kava se znajde v kilogramskih vrečkah z napisom CAFÉ DO BRASIL; naročeno količino dostavijo prodajalnici signora Arnalda Contija v Gorici; njegova očarljiva hčerka 35 Adelina - sicer energična voznica rdeče vespe - mu pomaga v trgovini; med razvrščanjem vrečk na visoke police nesrečno omahne in obleži s počenim lobanjskim dnom, počeno medenico, počeno nitjo življenja ter vrečo z napisom CAFÉ DO BRASIL v nenavadno skrčeni roki.

7:12. IZ VREČKE Z NAPISOM CAFÉ DO BRASIL SEM STRESEL KAVO V 40 MLINČEK IN ZMLEL PRIBLIŽNO DVESTOPETDESET TEMNIH ZRNC, KAR BO ZADOSTOVALO ZA TRI ALI ŠTIRI SKODELICE. ŠE PREDEN JE VODA V LONČKU ZAVRELA, SEM V MISLIH PRELETEL KRVAVO POT DIŠEČIH SKARABEJČKOV, ZDAJ, KO JE SKODELICA Z OPOJNO VSEBINO, KI SEM JI DODAL MALO MLEKA, NA PISALNI MIZI IN JE 7:15, PA SE ZBEGAN 45 SPRAŠUJEM, ALI NAJ JO KLJUB VSEMU NEPRIZADETO SPIJEM, KAKOR DA OSTALO NI POMEMBNO, IN ZAČNEM DAN S PISANJEM LEPIH KRATKIH ZGODB.

Igor Bratož: *Pozlata pozabe* (1988)